

**ЗАРІЧНЕНСЬКА ЦС ПШБ
ЗАРІЧНЕНСЬКА ЦРБ**

ЄВТУХ

МИКОЛА

БОРИСОВИЧ

**БІОГРАФІЧНИЙ
НАРИС**

**ЗАРІЧНЕ
2008**

МИКОЛА ЄВТУХ: НАЙБІЛЬШЕ ЩАСТЯ У МОЇЙ ПРОФЕСІЙНІЙ КАР'ЄРІ – ПОЄДНУВАТИ НАУКОВУ ДІЯЛЬНІСТЬ ІЗ ПРАКТИКОЮ

Мислячим і творчим педагогом, глибоко ерудованим фахівцем, мудрим наставником і порадиником, людиною чуйною, доброю, надзвичайно працьовитою, невтомною, взірцем служіння науці – таким знають Миколу Євтуха його колеги, друзі, науковці та студенти, викладачі, аспіранти і докторанти.

Народився Микола Борисович 26 червня 1938 року в селищі Зарічне Заріченського району на Рівненщині у великій трудовій родині, де панували мир і злагода, любов і праця, повага до старших. По закінченні Заріченської середньої школи юнак вступив на філологічний факультет Львівського державного університету. Свій трудовий шлях Микола Борисович розпочав зі школи: з 1962 до 1969 року працював учителем української мови і літератури у Львові. Педагогічна робота була до душі, та допитливий розум прагнув більшого. Після самостійної наполегливої підготовки 1970 року він стає аспірантом відділу історії педагогіки Науково-дослідного інституту педагогіки України. 1974 - успішно захищає дисертацію, і йому присуджують науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

Протягом шести років (1972-1978) Микола Борисович є старшим науковим співробітником НДІ педагогіки України, вченим секретарем Ради з координації наукових досліджень в галузі психолого-педагогічних наук України, а з 1978 року працює в Київському державному педагогічному інституті іноземних мов (нині Київський національний лінгвістичний університет). Із 1989 року він очолює кафедру педагогіки і психології. Саме в цьому навчальному закладі Микола Євтух

зростає як учений-педагог, здійснює велику громадську і науково-педагогічну діяльність. Саме тут він здобуває загальне визнання. 1982 року йому присвоєно вчене звання доцента, а 1991 – професора. 1994 року Миколу Борисовича обрано членом-кореспондентом Академії педагогічних наук, 1999 – дійсним членом АПН України. Із цього самого року Микола Євтух – академік-секретар Відділення педагогіки і психології вищої школи АПН України.

Високий професіоналізм, компетентність, почуття нового, могутня творча сила дали змогу Миколі Борисовичу успішно розв'язувати проблеми науки України. Свою докторську дисертацію він присвятив розвитку освіти і педагогічної думки в Україні (кінець XVIII – перша половина XIX століття). У науковому доробку професора Євтуха - понад 300 наукових праць, серед яких - навчальні посібники «Педагогіка: теорія та історія», «Основи педагогіки та психології вищої школи в Україні», підручник «Соціальна педагогіка», монографії, збірники наукових праць. Він є автором та редактором багатьох науково-методичних видань і рекомендацій, наукових статей з актуальних проблем навчання й виховання учнівської та студентської молоді, вміщених у збірниках «Педагогіка», «Вища і середня освіта», журналах «Рідна школа», «Шлях освіти», «Початкова школа», «Дошкільне виховання», «Український історичний журнал» та ін.

Професор Євтух вивчав передовий педагогічний досвід у коледжах та університетах США, Дрезденській вищій педагогічній школі (Німеччина), в якій керував педагогічною практикою студентів КНЛУ. Учений започаткував новий напрям в педагогічній науці - традиції виховання у зарубіжній народній педагогіці.

Микола Євтух розробив і впровадив у навчальний процес нові технології з педагогічних дисциплін, є автором

першої в країні комп'ютерної навчально-контролюючої системи з курсу «Педагогіка», яка успішно апробована й використана на практиці у ВНЗ України.

Вдумливий дослідник, Микола Євтух успішно запровадив на кафедрі єдину систему науково-дослідної роботи студентів з психолого-педагогічних наук, яка передбачала залучення до навчальної та науково-дослідної роботи студентів протягом усього періоду навчання у ВНЗ з поступовим ускладненням форм і змісту роботи.

Микола Борисович створив власну наукову школу - під його керівництвом підготовлено 14 докторів та 93 кандидатів педагогічних наук. Він часто виступає офіційним опонентом на захисті кандидатських і докторських дисертацій, до його порад уважно прислухаються ті, хто пов'язує своє життя з педагогічною наукою. Сьогодні Микола Євтух керує п'ятьма докторантами і чотирма аспірантами. Терплячий, щирий, демократичний, учений обов'язково знайде час для всіх, хто звертається за підтримкою.

Микола Борисович плідно працює як член Президії АПН України, Науково-методичної ради Міністерства освіти України, член спеціалізованої ради із захисту кандидатських дисертацій з психолого-педагогічних наук у Луганському державному педагогічному університеті ім. Т. Г. Шевченка, Харківському державному педагогічному університеті ім. Г. С. Сковороди, докторських дисертацій – в Інституті педагогіки АПН України та Київському національному лінгвістичному університеті, як віце-президент Асоціації А. С. Макаренка. У 1997-1998 роках Микола Євтух очолював Експертну раду Вищої атестаційної комісії України з педагогіки, психології, фізичного виховання та спорту.

Науково-педагогічні досягнення професора Євтуха високо оцінила держава. Він нагороджений медаллю «А. С.

Макаренко», значком «Відмінник народної освіти УРСР». У жовтні 2000 року Миколу Борисовича обрано дійсним членом Міжнародної академії наук педагогічної освіти. Американський біографічний інститут визнав його Людиною 2000 року, він також обраний членом експертної ради з визначення номінантів у галузі освіти, науки і культури. Ім'я Миколи Євтуха внесено до «Міжнародної книги видатних лідерів».

Указом Президента України Миколі Євтуху в листопаді 1995 року присвоєно Почесне звання «Заслужений працівник народної освіти України». На початку 1997 року за участь у підготовці та проведенні I Міжнародної духовно-світської конференції під егідою ООН, де вперше в історії вдалося об'єднати вчених і духовенство не лише нашої держави, а й багатьох зарубіжних країн – для розв'язання проблем виховання молоді, допомоги бідним, немічним, сиротам – його нагороджено орденом святого Рівноапостольного князя Володимира. А 1999 року – орденом Преподобного Нестора Літописця.

Учений вважає, що його кар'єра склалась успішно, хоч і нелегко: «Я досяг того, до чого прагнув і готував себе. Найбільшим щастям у моїй професійній кар'єрі є те, що я маю безпосередню можливість поєднувати наукову діяльність з практикою». Пощастило Миколі Борисовичу й на добрих батьків, дружину Віру та сина Ігоря, які створюють родинний затишок, умови для творчої роботи і допомагають почуватися завжди щасливим.

Педагогічна газета. – 2008. - №5-6
(166-167)/травень-червень/. – с.7

ЧЕКАЄМО ВАС В
ЗАРІЧНЕНСЬКІЙ
ЦЕНТРАЛЬНІЙ РАЙОННІЙ
БІБЛІОТЕЦІ

НАША АДРЕСА

340000

СМТ. ЗАРІЧНЕ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛ.
ВУЛ. ГРУШЕВСЬКОГО,4

ТЕЛ.(03632) 3-02-71

МИ ПРАЦЮЄМО:

З 9.00 ДО 19.00 ЩОДНЯ

ВИХІДНИЙ ДЕНЬ - СУБОТА